

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Dantesz Péter ügyvéd /1027 Budapest, Medve u. 28./ által képviselt Paks Város Önkormányzata /7030 Paks, Dózsa Gy. u. 55-61./ felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatal /1066 Budapest, Teréz krt. 38./ alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Tolna Megyei Bíróság 14.K.32.752/2008/4. számon hozott ítélete ellen a felperes által 5. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 14.K.32.752/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A Nemzeti Közlekedési Hatóság Kiemelt Ügyek Igazgatósága KU/KF/66/176/2007. számon hozott határozatában engedélyt adott az M6-os autópálya Dunaújváros-Szekszárd közötti szakaszának közlekedési létesítményei megépítésére.

Az elsőfokú hatóság beszerezte felperes neve Jegyzőjének - mint elsőfokú szakhatóságnak - az állásfoglalását.

A 2007. július 20-án kelt II.300-14/2007. számú szakhatósági hozzájárulásában a jegyző hét feltételt írt elő, melyek közt meghatározott útszakaszokon útirányjelző tábla, valamint súlykorlátozó tábla elhelyezésére, továbbá a meghatározott szakaszokon az autópálya díjmentességére, bizonyos belterületi forgalomtechnikai intézkedések megtételére, útkorrekcióra, illetve

az elkerülő út meghatározott szakaszának megépítésére, és ezzel kapcsolatos útkezelői jogok cseréjére tett előírást.

Az elsőfokú hatóság a 2007. november 26-án meghozott határozata 36. oldalán tartalmazza (7.6. pont alatt) a jegyző által tett kikötések egy részét, míg a 3-7. pontjait figyelmen kívül hagyta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2008. május 15-én kiadott 92/11/2008. számú másodfokú határozata meghozatalát megelőzően megkereste a másodfokú építésügyi szakhatóságként eljáró Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal területileg illetékes kirendeltségét.

A másodfokú szakhatóság a jegyző által első fokon kiadott szakhatósági állásfoglalást a 23/394/2008. számon - 2008. április 16-án - kiadott állásfoglalásával felülvizsgálta, és a 3-7. pontokban szereplő kikötéseket törölte.

A másodfokú szakhatósági állásfoglalást tartalmazó alperesi határozat indokolásában rámutatott, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény /a továbbiakban: Étv./ 1. § /2/ bekezdésében foglaltak szerint a törvény rendelkezéseit a sajátos építményfajtákra (így az utakra) a rájuk vonatkozó külön törvényekkel együtt kell alkalmazni.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény /a továbbiakban: Kkt./ 48. § /3/ bekezdés b/ pontjának 3. alpontjában, illetve az Étv. 62. § /4/ bekezdésében adott felhatalmazás szerint megalkotott, az utak építésének forgalomba helyezésének és megszüntetésének engedélyezéséről szóló 15/2000. /XI. 16./ KÖVIM rendelet /a továbbiakban: KÖVIM rendelet/ rögzíti az útépitésekre vonatkozó építési engedélyezési eljárások részletes szabályait.

A KÖVIM rendelet 5. §-ában, továbbá az egyes építményekkel, építési munkákkal és építési tevékenységekkel kapcsolatos építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 46/1997. /XII. 29./ KTM rendelet /a továbbiakban: KTM rendelet/ 1., illetve 2. §-a rögzíti az általános hatáskörű építésügyi hatóság /a települési önkormányzat jegyzője/, mint az útépitési engedélyezési ügyben elsőfokú szakhatóságként eljáró szerv hatáskörét.

A perbeli szakhatósági állásfoglalás 3-7. pontjában foglalt kikötések, illetve feltételek az alperes szerint kívül esnek az elsőfokú szakhatóságként eljáró jegyző építésügyi, illetve szakhatósági hatáskörén; ez ugyanis a KÖVIM rendelet 1. számú melléklet IX. pontja alapján a településrendezési és az építményekkel kapcsolatos országos szakmai követelmények, illetve a helyi településrendezési és helyi építési szabályzat érvényre juttatása körében adott a jegyzőnek szakhatósági hatáskört.

Az alperesi határozat ellen a felperes nyújtott be keresetet, melyben az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és új eljárás lefolytatásának elrendelését kérte, részben eljárási, részben anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozással.

Eljárási jogszabálysértésként kifejtette, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 44. § /2/, illetve /5/ bekezdésében foglalt szabályok megsértése miatt a Ket. 121. § /1/ bekezdés c/ pontja alapján az alperesi, illetve elsőfokú hatósági határozat semmis.

A Ket. 44. § /5/ bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy ha a hatóság és a szakhatóság, vagy több szakhatóság egymással - egészben vagy részben - ellentétes egyedi előírást állapít meg, vagy feltételt támaszt, a megkereső hatóságnak és az érintett szakhatóságoknak álláspontjukat - ha jogszabály másként nem rendelkezik - nyolc napon belül egyeztetniük kell.

A Ket. 44. § /2/ bekezdése szerint a szakhatóságot az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság keresi meg, amely döntésének meghozatalánál kötve van a szakhatóságnak - hatásköre keretei között kialakított - jogszabályon alapuló állásfoglalásához. E rendelkezéseket sértette meg az első fokú határozat és az azt helyben hagyó alperesi határozat a jegyzői szakhatósági állásfoglalás részbeni figyelmen kívül hagyásával.

A felperes anyagi jogszabálysértésként a KÖVIM rendeletben, illetve a KTM rendeletben meghatározott hatásköri szabályok megsértését jelölte meg, utalva arra, hogy a területre vonatkozó Paks Város Önkormányzatának 24/2003. /XII. 31./ rendeletének vonatkozó rendelkezései is megsértésre kerültek.

A jegyzői elsőfokú szakhatósági állásfoglalás az említett önkormányzati rendelet 41. § /2/ bekezdés a/, illetve e/ pontjában foglalt előírásokat rögzítette.

Az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértésként megállapított egyeztetés elmaradása mellett a bíróság anyagi jogi jogszabálysértést nem állapított meg, így a felperes keresetét elutasította. Álláspontja szerint a Ket. 44. § /5/ bekezdésében rögzített egyeztetési kötelezettség elmaradása nem tekinthető az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésnek, tekintettel arra, hogy a fellebbezés folytán eljáró alperes a másodfokú szakhatóság állásfoglalásának beszerzése alapján hozta meg határozatát.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett - új, a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte.

Előadta, hogy a KÖVIM rendelet 5. § /1/, illetve /2/ bekezdése, továbbá az 1. melléklet IX. pontja az elsőfokú szakhatósággént

eljáró jegyző számára hatáskört biztosított arra, hogy az említett helyi építési szabályzat 41. § /2/ bekezdés a/, illetve e/ pontjába foglalt környezetvédelmi, levegőtisztasági, illetve zajvédelmi előírásokat szakhatósági kikötésekben rögzítse, tekintettel arra, hogy az engedélyezés tárgyát képező M6-os autópálya jelentősen megnövelné a felvezető utak megnövekedett forgalmán keresztül a belvárosi forgalmat.

Jogszabálysértőnek tartotta a felperes az országos érdekeknek a kizárólagos, illetve a helyi érdekek rovására történő érvényesítését.

Eljárási szabálysértésként a Ket. 44. § /5/ bekezdésében rögzített egyeztetési kötelezettsége elmaradását jelölte meg, hangsúlyozva, hogy a szakhatósági állásfoglalás figyelmen kívül hagyása miatt a Ket. 121. § /1/ bekezdés c/ pontja alapján az alperesi, illetve az elsőfokú hatósági határozat semmis, ezért azt az eljárást bíróságnak hatályon kívül kellett volna helyeznie.

A felperesi álláspont szerint az elsőfokú szakhatósági állásfoglalás figyelmen kívül hagyása a másodfokú szakhatóság bevonása útján nem pótolható.

Az alperes által előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

Hangsúlyozta, hogy anyagi jogi jogszabálysértés azért nem történt, mert az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást kibocsátó jegyző hatáskörén túlterjeszkedett, amikor a 3-7. pontban szereplő kikötéseket megtette, közöttük olyan előírásokat támasztva, melyek az autópálya egyes szakaszainak díjmentességet, belterületi forgalomkorrekciót, közutak kezelői jogának cseréjét, illetve egy elkerülő útszakasz megépítését írták elő.

Álláspontja szerint a KÖVIM rendelet 5. § /1/, illetve /2/ bekezdése, továbbá a KTM rendelet 2. § /3/ bekezdésében rögzített építésügyi hatósági hatáskörön túlterjeszkedő szakhatósági állásfoglalást a Ket. 44. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú hatóság jogszerűen hagyta figyelmen kívül.

Az eljárási szabálysértést az alperes azért nem tartotta megállapíthatónak, mert a felperes az elsőfokú határozat után benyújtott fellebbezésében jelezte az egyeztetési kötelezettség elmulasztását, melyet - a lezárt elsőfokú eljárásra tekintettel - már nem lehetett megtenni.

A felperesi fellebbezés folytán eljáró alperes megkereste a másodfokú szakhatóságot és kérte, hogy az elsőfokú szakhatóság által tett kikötéseket vizsgálja felül. A másodfokú szakhatóság által felülvizsgált és részben törölt kikötések alapján hozta meg az alperes a perbeli jogerős közigazgatási határozatát.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat. Az eljáró bíróság helyesen állapította meg, hogy a szakhatósági állásfoglalás 3-7. pontja tekintetében az elsőfokú szakhatóságként eljáró jegyző túlterjeszkedett hatáskörén; ezért a Ket. 44. § /1/ és /2/ bekezdése alapján az alperes azt jogszabálysértés nélkül hagyta figyelmen kívül.

A jegyzői szakhatósági hatáskör a sajátos építményszabályzatnak tekintendő nyomvonal-jellegű közutak megépítésével kapcsolatban - a már említett KÖVIM rendelet melléklete szerint - a településrendezési, és az építményekkel kapcsolatos országos szakmai követelmények helyi településrendezési és helyi építési szabályzat érvényre juttatása körére terjednek ki.

A Paksi Helyi Építési Szabályzat és Szabályozási Terv említett rendelkezése kizárólag általános környezetvédelmi, levegőtisztasági, illetve zajvédelmi előírásokat tartalmaz; rögzítve, hogy új létesítmény megépítésénél ezekre az előírásokra, illetve a zajvédelmi határértékek betartására figyelemmel kell lenni.

A szakhatósági állásfoglalás 3-7. pontjába foglalt kikötésekben előírt konkrét intézkedéseket, illetve döntéseket, valamint beruházások lefolytatását az említett városi építési szabályzat rendelkezései nem alapozzák meg, ilyen jellegű konkrét előírásokat nem tartalmaznak.

Amint a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.IV.37.019/2008/7. számú ítéletében - részben más tényállás mellett - rámutatott, a szakhatóságnak jogszabályi rendelkezés hiányában nincs hatásköre a döntése alapjául szolgáló szabályzatban, jogszabályban nem szereplő konkrét rendelkezések előírására.

A Legfelsőbb Bíróság kiemeli, hogy a perbeli hatósági eljárás az M6-os autópálya adott szakaszának engedélyezésére irányult.

A perbeli szakhatósági állásfoglalás 3-7. pontjai úthasználati előírásokat, illetve elkerülő út megépítésének kötelezettségét tartalmazták, mely előírások nem képezték az autópálya-építés részét. Így megállapítható volt, hogy a felperes által hivatkozott anyagi jogi jogszabálysértést sem az alperesi határozat, sem pedig az annak felülvizsgálata során hozott jogerős ítélet nem tartalmazott.

Ugyancsak helyesen mutatott rá arra is az eljáró Fővárosi Bíróság, hogy az egyeztetési kötelezettség elmulasztása az elsőfokú eljárás olyan jogszabálysértése volt, mely jelen ügyben - a másodfokú szakhatósági eljárásra figyelemmel - az érdemi döntésre nem hatott ki.

Az első fokon eljáró hatóság ugyanis valóban nem folytatta le azt az egyeztetést, melyre a Ket. 44. § /5/ bekezdése szerint akkor van

szükség, ha a hatóság és a szakhatóság egymással egészen, vagy részben ellentétes egyedi előírást állapít meg, vagy feltételt támaszt.

A Ket. 44. § /2/ bekezdése szerint az eljáró hatóságot a szakhatóságnak a hatásköre keretei között kialakított állásfoglalása köti.

A Ket. 45. § /4/ bekezdése szerint a szakhatóság a szakhatósági állásfoglalásának figyelmen kívül hagyására, illetve az eljárásának mellőzésére hivatkozással felügyeleti eljárást kezdeményezhet.

Adott esetben az első fokon eljáró jegyző - aki nem azonos a felperes települési önkormányzattal - ezt a Ket. 45. § /4/ bekezdésében rögzített felügyeleti eljárást kezdeményezhette volna. A kezdeményezés alapján, a felügyeleti eljárást az alperes folytathatta volna le, melyben felettes szakhatóságként ugyanaz a szerv (a Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal) járt volna el, melyet a fellebbezés folytán másodfokú hatóságként eljáró alperes eljárásába bevont. A jegyző elsőfokú szakhatósági hatáskörének korlátaira, valamint az előzőekben említett rendelkezésekre is tekintettel, a Ket. 44. § /5/ bekezdésében rögzített egyeztetés elmaradása nem valósított meg az ügy érdemére is kiható lényeges eljárási szabálysértést.

Az alperesi eljárás során megkeresett másodfokú szakhatóság a jogerős alperesi határozathoz szükséges szakhatósági állásfoglalását megadta, melyet az alperes teljes mértékben figyelembe vett; így az alperesi határozattal szemben nem állapítható meg annak a Ket. 121. § /1/ bekezdés c/ pontján nyugvó semmissége.

Miután az első fokon eljáró bíróság jogerős ítélete a felperes által megjelölt okból, a fent kifejtettek szerint nem volt jogszabálysértő, a Legfelsőbb Bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése alapján alkalmazandó 78. § /1/ bekezdése szerint a pervesztés felperest a Legfelsőbb Bíróság az alperes költségének megfizetésében marasztalta.

A felperes teljes személyes illetékmentessége folytán a felülvizsgálati eljárás illetékét a Magyar Állam viseli (6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 14. §).

Budapest, 2010. január 20.

**Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró,  
Dr. Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA  
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.37.380/2009/9.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a dr. Dantesz Péter ügyvéd (1027 Budapest, Medve u. 28.) által képviselt felperes neve(7030 Paks, Dózsa György u. 55-61.) felperesnek a dr. Veres Ildikó jogtanácsos és dr. Regős Ákos jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. február 11-én meghozott 14.K.32.752/2008/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság 2010. január 20. napján hozott Kfv.IV.37.380/2009/8. számú ítéletének kijavítása tárgyában - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### **v é g z é s t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.IV.37.380/2009/8. számú ítélete rendelkező részének első bekezdését akként javítja ki, hogy helyesen a Fővárosi Bíróság 14.K.32.752/2008/4. számú ítéletét tartja fenn hatályában.

Ez ellen a végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A Legfelsőbb Bíróság 2010. január 20. napján hivatalból észlelte, hogy kihirdetett ítélete rendelkező részének első bekezdésében a Fővárosi Bíróság helyett Tolna Megyei Bíróság szerepel.

A Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a bíróság névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a

határozat kijavítását végzéssel bármikor hivatalból is elrendelheti.

A Legfelsőbb Bíróság ítéletének rendelkező részében - elírás folytán - a perben eljáró elsőfokú bírósággént a Fővárosi Bíróság helyett a Tolna Megyei Bíróságot jelölte meg.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a hivatalból észlelt hiba kijavítását a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 224. § (1) bekezdésében írtak szerint elrendelte.

Budapest, 2010. január 20.

**Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró,  
Dr. Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő